

DE OORZAAK

WAAROM STOTTERT MIJN KIND?

Stotteren is een neurologische timingsstoornis. Hiermee bedoelen we dat het systeem dat in hersenen de spreekbewegingen moet timen en coördineren, gevoelig is voor verstoringen. Sommige kinderen hebben aanleg voor deze gevoeligheid. Dat is vaak genetisch bepaald. Stottert mama of papa? Dan is de kans groter dat het kind ook zal stotteren.

Verder wordt het stotteren uitgelokt door bepaalde talige, motorische, emotionele en cognitieve aspecten. Er is sprake van een disbalans tussen de mogelijkheden en de verwachtingen binnen dat domein. Zo kan een hoge communicatiesnelheid (hoge verwachtingen) extra spanning veroorzaken bij kinderen die nog moeite hebben met de taalformulering (lage mogelijkheden).

Voorbeelden uitlokkende factoren: een lage of net zeer hoge taalvaardigheid, een sterk temperament, veel alledaagse spanningen, ...

UW CONTACTEN

CLAUDINE CLAEYS

Coördinator - logopediste

✉ claudine@spreekteam.be

☎ 0478 42 46 82

AMBER BUYSSE

Logopediste - stottertherapeut

✉ amber@spreekteam.be

☎ 0491 89 01 04

SPREEKTEAM LOGOPEDIE

📍 Lostraat 3, 9880 Aalter

🌐 spreekteam.be

SPREEK TEAM

STOTTEREN

INFORMATIE VOOR OUDERS VAN JONGE KINDEREN

DE PROBLEMATIEK

WAT IS STOTTEREN?

Stotteren is een stoornis in de vloeiendheid van het spreken. Het wordt gekenmerkt door ongewilde onderbrekingen zoals herhalingen, verlengingen en/of blokkades.

Elke kleuter produceert onvloeiendheden. We maken daarom een onderscheid tussen normale onvloeiendheden en stottermomenten. Normale onvloeiendheden worden functioneel ingezet door kleuters. De taal is nog volop in ontwikkeling, de korte onderbrekingen geven het kind meer tijd voor de taalplanning. Bij stottermomenten is er sprake van controleverlies.

NORMALE ONVLOEIENDHEDEN

- ” Trage herhaling van woorden (maar, maar mama...)
- ” Herhaling van zinnen, herbeginnen
(maar mama ik, maar mama vandaag ...)
- ” Pauzes nemen (maar mama... ik heb...)
- ” Pauzes opvullen (mama ik heb euh dorst)

STOTTERMOMENTEN

- ” Snelle herhaling van klanken, lettergrepen of woorden (i-i-ik heb dorst)
- ” Verlengingen (ik hhhhheb dorst)
- ” Blokkade (ik heb (d)orst)

DE CIJFERS

HOEVEEL KINDEREN STOTTEREN?

De prevalentie (voorkomen) van stotteren wordt geschat op 0,75% tot 1%. Voor jonge kinderen is er sprake van een hogere prevalentie, namelijk 2% - 5%. Dat betekent dat er voor een groot deel van de kinderen (ongeveer 85%) die stotteren sprake is van herstel.

Het herstel kan spontaan bereikt worden of dankzij vroege interventie door een stottertherapeut.

BIJKOMENDE PROBLEMEN

Kinderen en volwassenen die stotteren ontwikkelen vaak negatieve gevoelens en gedachtes over hun eigen spreken. Al op een jonge leeftijd ervaren kinderen controleverlies en daardoor ook frustratie.

Als reactie op het stotteren kunnen kinderen meer gaan duwen met de mond of het lichaam. Ook kunnen ze het stotteren proberen verbergen of uitstellen door minder te praten. We noemen dit secundaire kenmerken. Helaas zijn deze compensaties allesbehalve helpend.

Voorbeelden: knipperen met de ogen, hoofd naar voor bewegen, lippen op elkaar persen, "ik weet het niet", fluisteren, woorden vermijden, ...

DE THERAPIE

WANNEER MOETEN WE INGRIJPEN?

De hogere prevalentie bij kinderen onder zes jaar verklaart dat er vaak sprake is van herstel, ofwel spontaan ofwel door een vroegtijdige behandeling.

Ouders krijgen nog vaak het advies dat ze moeten wachten tot het kind zes jaar is. Dit advies klopt niet en kan een negatieve impact hebben op het kind en de omgeving.

Heb je een vermoeden van stotteren? Contacteer een logopedist die gespecialiseerd is in stotteren. Zij zijn opgeleid om alle uitlokkende factoren en risicofactoren voor persistent stotteren in beeld te brengen.

Vervolgens stellen ze een advies op: opvolgen of therapie. Hoe vroeger de opvolging of begeleiding opstart, hoe gunstiger de prognose.

HULP OP MAAT

Bij jonge kinderen focussen we hoofdzakelijk op het wegnemen van drukfactoren. Een intensieve samenwerking met de ouders staat daarbij centraal.

Je wordt uitgebreid geïnformeerd over stotteren. Daarnaast werken we samen rond het minder gevoelig zijn, het herkennen en vergemakkelijken van het stotteren.

